

mielse himmo orjate ja roppo ello ellate,
ja ollete wiha waenus ja kaddeusse
allate, ja isseennast täis, ja surelised, et
teie ei wadage teise peäle, ja peate ennese
kdrwas keik alwaks, kes ei armasta teie
teed, egga tahha teiega lahkuda, tantsida,
mångida ja mōda laded hulkuda, egga
muud teie armastud tehja. Teiegi woite
weel wabbaiks ning dntsaiks sada. Ei tunne
teie ennast ommeti dntsaiks omma pattude
sees! Üteelge mulle, eks ep olle nenda?
Kas teil on kōl rahho süddames ja hea
tunnistus? Kas teie kōl lodate dntsaiks
sawad, kunni teie patto orjate? — Ei
parrago Jummal, ei woi meie sedda kōl
lota! ütles wist mitto teie hulgast. Mit-
toford siin jo tundsin pdrgo wallo. Ja
mittokord kōl ollen parramat nou wōtnud!
Mittokord parramat kōl pūūdnud, ja kan-
geste ka woitelnud. Agga ei suutnud,
ma waene, mitte! Ikka agga tommati

mind taggasi mo dalusse siise. Oh,
minna willets innimenne! ei sa minna
peasma.

Ja ommeti, sa willets! ommeti woid
sinnage weel peasta; ommeti woid sinnage
weel ohto leida; weel abbi lota; weel tei-
seiks, weel dntsaiks sada. Ja kui sa sedda
tahhad, ja keigest süddamest tahhad; siis
tulle, ja loe sure hõlega, mis ma sulle siin
kirjotan; ja loe sedda saggedaste, ja ärra
jätta teggemata, mis sa loed.

1) Minne mailma karrast ja keigest so
hinge seggawast wälja, ja pea ennast rah-
hule. Pea arro keigest ommast ellust, ja
ommast süddame loust. Eks sa ep olle en-
nast mitmesugguse õnnetusse, hādda ning
waewasse, omma pattude läbbi saatnud?
Wata, so ärrarikmise juur on so ennese
sees; on so kurja himmude; so pahha
ammetide; so uskмата süddame; so hõ-
letusse ja laiskusse sees, sedda pūda, mis